

υπογεγραμμένον ἀπὸ τοὺς Ἐλμάζ-Μέτσην, Βελικογιάτσην, Γιάχο-Δέμην, Λιαλιού-Τέρπανη, Σαλή-Ἐφέντην-Τσάμην, Ζάτσε-Γρίβαν καὶ ἄλλους, διὰ πλοιαρίων ἀλληλοδιαδόχως διεπεραιώθησαν εἰς Τριζώνια· ὅθεν οὗτοι καὶ τοῖς ἐν Πάτραις Ἀλβανοῖς εἰδοποίησαν τὰ γινόμενα. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ περὶ τούτων.—Ἐντὸς δὲ τῆς Τριπόλεως ἐν μὲν Σεραγίῳ, πρὶν ἢ ἀναχωρήσωσιν οἱ Ἀλβανοὶ, εἶχον συνεισέλθει ὁ Πετρόμπεης, ὁ Ἄναγν. Δεληγιάννης καὶ ὁ Π. Κρεβδαῆς, οἱ Γερουσιασταί, ἐπὶ λόγῳ προφυλάξεως τῶν χαρεμιῶν. Ἐν δὲ τῇ πόλει, καθ' ὅλην τὴν 23 Σεπτεμβρίου ἠκολούθει διαρκῆς μάχη καὶ σφαγὴ, ἀμυνομένων τῶν Τούρκων ἀπελπιστικῶς ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των, κυριευομένων ἀλλεπαλλήλων καὶ ἐπομένως τῶν ἐν αὐταῖς Τούρκων, νέων τε καὶ γερόντων, γυναικῶν καὶ παιδίων, φονευομένων ἢ σφαζομένων. Τὴν δὲ νύκτα, ἄδηλον πῶς πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα εἰς τὸ Σεράγι, μέχρι τῆς πρωίας ἀπετέφρωσεν αὐτό. Ὅθεν τὰ χαρέμια μετηνέχθησαν εἰς τὴν παρὰ τῇ πύλῃ Ναυπλίου οἰκίαν τοῦ Μουσταφάμπεη, κατεχομένην ἀπὸ Μανιάτας τοῦ Πετρόμπεη. Τὴν ἐπιούσαν οἱ σωζόμενοι λοιποὶ Τούρκοι παρεδόθησαν, οἱ μὲν γνωρίμους τινὰς ἔχοντες ὄπλαρχηγούς ἢ προὔχοντας, ἢ ἄλλως ὅπως οὖν ἰσχυροὺς νομιζομένους εἰς αὐτούς· οἱ δὲ καὶ εἰς τοὺς τυχόντας· ἢ τοῦ Σιέχ-Νεντσιπ-Ἐφέντη οἰκογένεια παρεδόθη καὶ αὐτὴ εἰς τὴν τιμὴν καὶ πίστιν τοῦ Κελοκοτρώνη. Ἐσώθησαν δὲ ὁ, τε Κιαμίλ-μπεης, ὁ τραπεζίτης Χανὲν (Ἑβραῖος) ἐπ' ἐλπίδι λύτρων ἢ ἄλλων ὠφελειῶν, καὶ πολλαὶ δὲ γυναῖκες διαπρέπουσαι ἢ διὰ καλλονὴν ἢ διὰ καταγωγὴν ἐφυλάχθησαν ἐπὶ τῷ αὐτῷ λόγῳ. Ἐσώθησαν δὲ αἱ πλεῖσται ἄλλαι γυναῖκες, ἀλλ' εἰς κατάστασιν ἀθλιότητος διὰ τε τὴν νόσον καὶ τὴν πείναν, ἐξελθοῦσαι δὲ αἱ τοιαῦται σχεδὸν ἡμίγυμνοι ἐκτὸς τῆς πόλεως, καὶ αἱ μὲν ἐκ Φαναρίου καὶ Καρυταίνης εἰς Ἁγίον Βλάσην, αἱ δ' ἐκ Μιστρᾶ καὶ Μπαρδουνοχωρίων, καὶ λοιπαί, εἰς τὸν ἕψηλόν λεγόμενον ὄμιον πρὸς τὴν πύλην τοῦ Μιστρᾶ, διενυκτέρευσαν ἐκεῖ ὡς ἀγέλαι, ἐκ τε τοῦ ψύχους τῆς πείνης καὶ τῆς νόσου κατατροχόμεναι, πάσχουσαι, καὶ θρηνηδῶς ζητοῦσαι ἄρτον καὶ ἐνδύματα. Ἀλλὰ τίς εἶχε τότε νὰ τοῖς δώσῃ; ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ οἱ στρατιῶται καὶ ἅπαντες οἱ Ἕλληγες ἐγεγεν τῆς